

Baslık: Tarihi Anlamada da Tek Kaynak Kur'an'dır!..

Makale:

Halihazırda, Kur'an'da anlatılan olayların KRONOLOJİSİ üzerine yapılan çalışmaların tamamı "rivâyet veya tarihsel" temellidir. Günümüz insanı Kur'an'ı okurken genelde bu kronolojiyi temel aldığı için Kur'an'da geçen kavramlara da buna göre anlam yüklemektedir.

Meselâ '*BENİ İSRAİL, YAHUDİ, YAHUDİYYE, HADU, NASARA*' gibi kavramlara yüklenen anlamlar bu tarihsel kronolojiye göre anlam kazanmıştır.

Bu kronolojiye göre '*YAHUDİ*' veya '*YAHUDİYYE*' kavramının ortaya çıkışı MUSA'dan çok sonralarıdır. Bu tarihsel kurguya göre Musa ile '*Mısır*'dan çıkan İSRAİL OĞULLARI Musa'dan ve hatta Süleyman'dan sonra iki tane devlet kurmuşlardır. Bu devletlerden biri 12 kabile olduğu söylenen İSRAİL OĞULLARININ on kabilesini, diğeri ise iki kabilesini temsil etmiştir. Bu devletlerden birine İSRAİL DEVLETİ diğeri ise YAHUDİ DEVLETİ denmiştir.

İşte tarihsel kurguya göre bu Yahudi Devletine mensup olanlara '*YAHUDİ*' denilir. Yani bu kavramın insanlığın gündeminde tedavüle sokulması MUSA'DAN çok sonralara rastlar.

Yine bu tarihsel kurguya göre aynı şekilde '*NASARA*' kavramının ortaya çıkması da İSA zamanına denk gelir. Bu kurguyu temel alanlara göre KUR'AN'ın '*NASARA*' veya '*NASRANİYYE*' dediği kişiler HİRİSTİYAN olarak tanımlanmakta ve İSA'nın takipçileri olarak kabul edilmektedir.

Hatta bu kurguyu temel alanlar Âl-i İmrân sûresinin 52. ayetindeki '*NAHNU ENSARULLAH*' ifadesini '*NASARA*' kavramının TEDÂVÜLE sokulmasına delil olarak gösterirler.

Günümüzde tüm ilmî disiplinlere göre '*NASARA*' = HİRİSTİYAN formülü kesin kabul görmüş durumdadır. Hatta HİRİSTİYAN = İSA'YA İMÂN EDENLER ilâvesi de bu formüle dâhil edilmiştir...

Yani formül '*NASARA*' = **HİRİSTİYAN = İSA'YA İMÂN EDENLER** şekline sokulmuştur.

Bu formül Kur'an okumalarında birtakım boşluklar oluşturunca, formülün kapsamı daha da genişletilerek çok farklı boyutlara taşınarak şu şekilde ifade edilmiştir.

'U'TU'L KİTAP' = 'EHL-İ KİTAP' = ('BENİ İSRAİL' = 'HADU' = 'YAHUDİ' = 'YAHUDİYYE' = MUSA'NIN TAKİPÇİLERİ) + ('NASARA' = HİRİSTİYAN = İSA'NIN TAKİPÇİLERİ)

Benzer bir durum sadece ÖTEKİ(!) kanat için değil bizim kanat için de geçerlidir.

Meselâ ne gramerde ne tarihsel anlatımlarda ne de rivâyetlerde yeri olan '*MÜSLİM*' = MÜSLÜMAN denklemi çok katı bir şekilde zihinlerde yer etmiştir.

Hatta bu kavramlar zihinlere öyle yerleşmiştir ki Muhammed öncesi Allah'a ve resûllerine imân edenlere '*NASARA*' = HİRİSTİYAN, İsa'dan öncekilere ise '*BENİ İSRAİL*' = YAHUDİ

denmektedir. Yani günümüz Kur'an okuyuşlarının tamamında 'MÜSLİM' kavramının TEDÂVÜLE sokulması Muhammed ileldir.

Kur'an'ın kullandığı kavramların doğru bir şekilde zihinlerde yer edebilmesi için iki mesele hakkında Kur'an'da izlenilen yöntemin tespit edilmesi gerekmektedir.

- 1 Kur'an'ın tanım getirmek için seçtiği kavramların isim olarak kullanılmasında izlenilen yöntemin **CAMİD** veya **MÜŞTAK** olduğunun tespiti
- Kur'an'ın anlattığı olayların KRONOLOJİSİNİN ve kavramların bu kronolojinin neresinde TEDÂVÜLE sokulduğunun tespiti...

Resûllerin veya Kur'an'ın anlattığı olayların anlaşılmasında “dinler tarihinin veya seküler tarihin” temel alınması bizzat o olayların kendisi üzerinde epey sisli alan oluşmasına neden olmuştur. Bu sis perdesi sadece olaylarla ilgili değil aynı zamanda olaylar içinde anlatılan bazı temel kavramların da tanımsız kalmasına veya sahte tanımlarla tanımlanmasına yol açmıştır.

'ZEBUR', 'TEVRAT' kelimeleri bu sis perdesinin altında kalıp kendisine tam bir tanım bulamamış kavramlardan sadece iki tanesidir.

Aynı şekilde Kur'an'ın anlattığı olaylar ile tarihin anlattığı olaylar asla aynı anlatım içinde yer alamamıştır.

Meselâ 'Mısır' tarihi hakkında her türlü bilginin işlendiği seküler tarih anlayışında 'Mısır'da yaşamış YAKUP, YUSUF, ESBAT, MUSA, HARUN gibi isimler **hiç olmamış ve sanki bunlar hiç yaşamamış** gibidir.

Yine tarihsel anlatılara göre DEVÂSÂ bir imparatorluk kurmuş Süleyman'ın tarihte adı bilinen medeniyetlerle hiçbir alâkası kurulamamıştır.

Yine tarihsel anlatılara göre Süleyman'dan sonra kurulduğu söylenen İsrail ve Yahudi devletleri bilinen hiçbir olaya etki etmemiştir. Yani bu kavramları temsil edenler adeta BUHAR olmuşlardır.

Yine aynı şekilde “Hristiyan” kavramının karşılığı olduğu söylenen 'NASARA' hiçbir tarihsel olayda rol oynamamış, hiçbir olaya etki etmemiş EFSÂNEVÎ bir topluluk olarak karşımıza çıkmaktadır.

Günümüzde tarihsel kronoloji ile ilgili iki temel yaklaşım bulunur.

Bu iki temel yaklaşımdan biri olan SEKÜLER TEMELLİ DÜNYA GÖRÜŞ SAHİPLERİ, Kur'an'ın ve hatta Müslüman tarihçilerin anlattığı olayların birçoğunu tarihsel bir olgu olarak bile görmezler. Onlar için YUSUF, YAKUP, MUSA, İSA vs. gibi isimler tarihsel bir gerçeklik değildir.

Onlara göre bu isimlerin hepsi tarihsel olaylara yön veren aktörler değil, gerçek hayatta karşılığı olmayan, kişinin vicdânına hapsolması gereken, uygulanması ve bir hayat biçimi olarak temel alınması mümkün olmayan, METAFİZİK bir öğretinin kahramanlarıdır. Tıpkı GILGAMEŞ, PROMETHİUS, İLYADA, ODESSA destan kahramanları gibi.

Seküler tarih anlayışına sahip olanlar bu isimler ile ilgili anlatılan hiçbir bilgiyi tarihsel olayları anlamada bir VERİ olarak bile kabul etmezler. Kabul etseler bile dinler tarihinden aldıkları bilgileri kendi oluşturdıkları zemine yerleştirip ona göre değer biçerler.

Garip ve bir o kadar da anlaşılmaz olan şey ise Resûlleri tarihin ana aktörleri olarak kabul eden DİNDARLARIN tarihsel olaylara bakışıdır!..

Dindar olduğunu söyleyenler seküler tarih yazıcılarının verilerini VAZGEÇİLMEZ bilgiler olarak görmektedirler. Seküler tarih yazıcıları dinler tarihini yazanlara dâima derin bir şüphe ile bakarken, dindar olduğunu söyleyenler onların tam tersi bir tavırla seküler tarih yazıcılarının anlattıklarını İLÂHÎ bilgi gibi kabul etmişlerdir. Dinler tarihini yazanların bu **ezikliğin** arka planında, dinler tarihi adına uydurulan yalanların basit bir akıl tarafından bile kabul görmeyeceği anlayışı yatar.

Seküler tarih yazıcıları anlattıkları tarih için epey zahmet çekmiş ve çekmektedirler. Bahse konu aldıkları olayların anlaşılması için BİLİMSEL ve ekonomik birçok fedakarlığı göze almaktadırlar. Güvenilirliği tartışlsa bile tarihten kalmış nesneleri incelemekteler, o dönemlere ait yazıları veya duvar resimlerini okuyabilmek için kendilerince yöntemler geliştirmekte, ortaya koydukları her bilginin arkasına laboratuvarlarda veya kazı alanlarında geçmiş bir emek ve hatta bir ömür koymaktadırlar.

‘Mısır’ adlı ülkenin tarihi ile ilgili binlerce herze anlatan Müslüman tarihçiler, yazdıkları tarih hatırına bile olsa binlerce yıldır hükümler altında bulunan MISIR PİRAMİTLERİNİ bir kere bile inceleme zahmetini ve hatta ziyaret etme zahmetini dahi göstermezlerken, seküler tarih yazıcıları o piramitleri incelemek için gecelerini gündüzlerine katmışlar, bazıları tüm hayatlarını buna adanmışlardır. Müslüman tarihçiler ise hep hazır konmuşlar ve sadece hazırda olan bir bilginin binlerce yorumla birlikte kayıt altına alınıp sonraki nesillere aktarılmasını “TARİH” olarak adlandırmakla yetinmişlerdir.

Kendilerine gelen bilgiler ile ilgili KABUL görebilecek bir USÛL bile geliştirmekten âciz tarihçilerin efsanelerle dolu kitapları “TARİH” denilerek anlatılmış ve ne yazık ki bunlar MÛTEBER kaynak kabul edilmiştir. Örnek olarak TABERÎ’nin tarihini okumak bile dediklerimizin anlaşılması için yeterlidir.

Taberî Tarihi gibi efsane ve menkıbe dolu bir kitabın Müslümanların en ciddi tarih kitabı olarak itibar görmesi tarih konusundaki ezikliğin, yenilmişliğin, hazırcılığın, bilgiyi üretememenin, geçmişe (tarihe) yönelik orijinal bir bakışa sahip olamamanın göstergesi olarak yeterlidir.

Bu dediğimiz şey sadece Taberî ile sınırlı değildir. Neredeyse tüm tarih kitapları ile ilgili aynı durum söz konusudur. Meselâ, İbn Kesîr veya İbnü’l-Esîr’in eserlerinde anlatılan, insanın yaratılışı mevzûsuna bakmak bile yeterlidir.

İşte Kur’an’ın anlattığı kavramlar BU TARİHSEL KRONOLOJİ ANLAYIŞI İÇERİSİNDE ANLAMLANDIRILMIŞTIR.

Seküler tarihte ‘EHL-İ KİTAP’, ‘U’TU’L KİTAP’, ‘YAHUDÎ’, ‘BENÎ İSRAİL’, ‘NASARA’ gibi kavramlar yoktur. Bu kavramların aynı veya farklı anlamlara gelmiş olması onları hiç

ilgilendirmemektedir. Tarihsel kronoloji üzerinde bu kavramlara ilgili yakıştırmaları yapanlar onlar değil DİNLER tarihi yazıcıları veya o tarihi temel almış müfessirlerdir.

Ne yazık ki tarihsel olaylarda temel alınan bu yaklaşım biçimi en Kur'an'cı denilen kişilerin bile kafasında bir daha çıkmamacasına yer etmiş ve onlar da Kur'an'da geçen bu kavramlara anlam yüklerken aynı KRONOLOJİYİ ve anlatımları temel almışlardır.

Bu kronoloji sadece kavramlara şekil vermekle kalmamış aynı zamanda olayları anlamada da temel olarak alınmıştır. Buna göre Muhammed ile İsa arasında 571 yıl olduğu asla şüphe duyulmayan(!) bir bilgidir. Mekke'nin İbrahim'den hemen sonra PUTPERESTLİK merkezi olduğu kesin(!) bilgidir.

Muhammed'in çöllerde başıboş gezinen bir Arap kabilesinden olduğu ve daha önceki resûllerle hiçbir soy bağının olmadığı kesin(!) bilgidir.

İbrahim'den sonra hiçbir resûlün Mekke'ye gelmediği hatta gelmek için çaba bile sarf etmediği kesin(!) bilgidir.

Yahudilerin farklı bir kutsal mekâna sahip oldukları, farklı dinlerinin olduğu kesin(!) bilgidir.

Yahudilerin Musa'nın, Hıristiyanların İsa'nın izinden gidenlerin adı olduğu kesin(!) bilgidir.

İşte Kur'an'daki tanımlayıcı kavramların anlam kazanması elde bulunan bu KESİN(!) bilgilere göre olmaktadır.

Fakat "KESİN" denilen ve hatta Kur'an'ın anlaşılmasında vazgeçilmez olarak görülen bu bilgiler Kur'an'ın kavramları hakkında derin bir sis perdesi oluşturunca o bilgiler de bir kenara atılmakta ve elde sadece **yorumlar** kalmaktadır.

Oysa birazcık düşündüğümüzde bile '*NASRANİ*' kelimesinin Arapça, '*Hıristiyan*' kelimesinin ise Aramca veya Latince bir kelime olduğu kolaylıkla anlaşılır. Türkçe konuşanlar Arapçadaki '*NASARA*' kelimesine Latincedeki '*HIRİSTİYAN*' kelimesini karşılık olarak koymakta ama kelimenin anlamını Arapçadan, Aramcadan veya Latince almaya YEPYENİ bir anlam yüklemektedirler.

İşte bu durum Arapçasında "yardım edenler" mânâsı olan kelimenin "İsa'nın arkasından gidenler, İsa'ya imân edenler" gibi bir anlam kazanmasına ve tabi ki o anlamın da "İsa zamanındaki MÜSLİMLER" anlamını kazanmasına neden olmuştur.

Oysa Kur'an'a baktığımızda '*NASARA*' kavramına hiç de olumlu bir anlam yüklenmediğini ve hatta MÜMİN olmanın bu kavramla hiçbir alâkasının olmadığını görmekteyiz.

[aya n=2:135]

Ve kâlû kûnû hûden ev nasârâ tehtedû(k) kul bel millete ibrahîme hanîfâ(en)(s) vemâ kâne mine-lmuşrikîn(e)

(Yahudiler ve hristiyanlar müslümanlara:) Yahudi ya da hristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız, dediler. De ki: Hayır! Biz, hanîf olan İbrahim'in dinine uyarız. O, müşriklerden değildi. (**TDV meâlî**)

[aya n=2:140]

Em tekûlûne inne ibrâhîme ve-ismâ'ile ve-ishâka veya 'kûbe vel-esbâta kânû hûden ev nasârâ(k) kul eentum a'lemu emi(A)llâhu vemen azlemu mimmen keteme şehâdeten 'indehu mina(A)llâh(i)(k) vema(A)llâhu bigâfilin 'ammâ ta'melûn(e)

*Yoksa siz, İbrahim, İsmail, İshak, Ya'kub ve esbâtın yahudi, yahut hristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı? Allah tarafından kendisine (bildirilmiş) bir şahitliği gizleyenden daha zalim kim olabilir? Allah yaptıklarınızdan gafîl değildir. (**TDV meâlî**)*

[aya n=5:14]

Vemine-lleżîne kâlû innâ nasârâ ehażnâ mîşâkahum fenesû hazzan mimmâ żukkirû bihi feağraynâ beynehumu-l'adâvete velbağdâe ilâ yevmi-lkiyâme(ti)(c) vesevfe yunebbi-uhumu(A)llâhu bimâ kânû yasna'ûn(e)

*“Biz hristiyanlarız” diyenlerden de kesin sözlerini almıştık ama onlar da kendilerine zikredilen (verilen öğütlerin veya Kitab'ın) önemli bir bölümünü unuttular. Bu sebeple kıyamete kadar aralarına düşmanlık ve kin saldık. Yakında Allah onlara yaptıklarını haber verecektir. (**TDV meâlî**)*

Müslüman tarih yazıcılarının kendilerine ait orijinal bir usûlünün ve bakış açılarının olmaması, seküler tarihçilerin anlattıklarının İLÂHÎ bilgi gibi sorgulanamaz bilgi olarak kabul edilmesi Kur'an'ın hiç de iyi anmadığı 'NASARA' kavramının “İsa'ya inananlar” gibi bir anlama büründürülmesi, beraberindeki birçok kavramın da bu bağlamda anlaşılmasına neden olarak o kavramları da ifsat etmiştir.

Kur'an'ın belli bir KRONOLOJİ ile anlattığı olayların ve bu olayları anlatış çizgisinin bir yerinde TEDÂVÜLE soktuğu kavramların SEKÜLER veya DİNLER tarihi anlatıcılarının ortaya koydukları üzerinden anlaşılması ve karşılık aranması hem anlatılan olayların hem de olaylar anlatılırken kullanılan kavramların HİÇ ANLAŞILMAMASINA sebep olmuştur.

Aslında meseleyi hiç anlamayan bir tarih anlayışına aykırı olarak getirilen söylemlere karşı durulmasının sebebi de bundan başka bir şey değildir.

Müslüman olduğunu iddia edenlerin seküler tarih veya dinler tarihi anlatıcılarının anlattıklarına kendilerini mecbur hissetmelerinin arka planında, o anlatılan tarihin yerine koyacakları bir kaynaklarının olmamasının acizliği yatmaktadır.

Bu kişilerin Kur'an'ı peşinen tarihi anlamada yeterli bir kitap olarak görmemeleri, zaten onları alternatifsiz bırakmış olmaktadır.

Tam burada Kur'an'ı Kur'an ile anlamamanın İMÂNÎ BİR ZORUNLULUK olduğuna inananların sırtına belki de hiç kaldıramayacakları bir yük yüklenmektedir. Çünkü “Kur'an yeter!” demek aynı zamanda bahse konu olan olayların ve bu olaylar anlatılırken kullanılan kavramların sadece Kur'an ile ortaya konulması gerektiği anlamına gelmektedir.

Hristiyan tarihini anlamada Kur'an'ı yetersiz ve hatta bir başvuru kaynağı olarak bile görmeyenlerin kendi görüşlerini ispat etmek veya meşrûluk kazandırmak için sarılacakları ÇOK FAZLA MALZEMELERİ, MÜKTESEBATTA VARDIR.

Fakat konuya aklederek bakanların ve/veya Kur'an'ın sadece Kur'an ile anlaşılması gerektiğine imân edenlerin elinde Kur'an'dan başka hiçbir malzeme yoktur. Ne bu yönde oluşmuş bir birikim vardır ne de bu yönde geçmişten gelen bir tek ayak izi...